

Skabelse og syndefald

Ugens vers

"Så tog han ham udenfor og sagde: "Se på himlen, og tæl stjernerne, hvis du kan." Og han sagde: "Så mange skal dine efterkommere blive." Abram troede Herren, og han regnede ham det til retfærdighed" (1 Mos 15,5-6).

Introduktion

Guds folks historie begynder med skabelsen af menneskene og deres tragiske syndefald. Ethvert forsøg på at forstå, hvad enhed i menigheden er, må begynde med Guds oprindelige plan ved skabelsen og dernæst behovet for en genoprettelse efter syndefaldet.

Bibelsens første kapitler viser, at Gud havde til hensigt, at alle mennesker skulle forblive én familie. Men desværre blev denne enhed ødelagt efter syndens tragedie. Det var gennem synd alene, at roden til splid og adskillelse opstod. Det var endnu en af ulydighedens frygtelige konsekvenser. Vi får et hint om denne adskillelse i den umiddelbare dialog mellem Adam og Eva, da Gud første gang henvendte sig til dem, efter at de havde spist frugten fra det forbudte træ (se 1 Mos 3,11). Blandt alle de ting, som frelsesplanen vil udrette, er genoprettelsen af denne oprindelige enhed også et afgørende formål. Abraham, Guds folks fader, blev en nøglespiller i Guds frelsesplan.

Abraham beskrives i Skriften som det store eksempel på "retfærdiggørelse ved tro" (se Rom 4,1-5), den slags tro, som forener Guds folk med hinanden og med Herren selv. Gud arbejder gennem mennesker for at genoprette enhed og for at gøre sin vilje kendt over for den fortabte menneskehed.

Ugens tekster

- 1 Mos 1,26-27
- 1 Joh 4,7-8.16
- 1 Mos 3,16-19
- 1 Mos 11,1-9
- Gal 3,29
- 5 Mos 7,6-11

Kærlighed som et grundlag for enhed

Et tydeligt budskab i skabelseshistorien i 1 Mosebog 1 og 2 er den generelle harmoni, som eksisterede ved afslutningen af skabelsesugen. Guds afsluttende ord om, at alt var godt (1 Mos 1,31), henviser ikke kun til den æstetiske skønhed, men også fraværet af ethvert element af ondskab eller uenighed, da Gud var færdig med at skabe denne verden og de mennesker, som skulle befolke den. Guds oprindelige hensigt i skabelsen indbefattede en harmonisk sameksistens og et gensidigt afhængighedsforhold mellem alle livsformer. Det var en smuk verden, skabt til den menneskelige familie. Alt var fuldkomment og Skaberen værdig. Guds ideal og oprindelige hensigt for verden indbefattede harmoni, enhed og kærlighed.

1 Mos 1,26-27

Hvad lærer disse vers os om menneskenes enestående stilling i forhold til resten af skaberværket på jorden, som det beskrives i 1 Mos 1-2?

Første Mosebog siger, at Gud skabte mennesket i sit billede; det siges ikke om noget andet i skabelsesberetningen. "Gud sagde: "Lad os skabe mennesker i vort billede, så de ligner os!" ... Gud skabte mennesket i sit billede; i Guds billede skabte han det, som mand og kvinde skabte han dem" (1 Mos 1,26-27). Selv om teologer i århundreder har debatteret, hvori dette billede helt nøjagtigt består, og hvordan Gud er, præsenterer mange skriftsteder Guds natur som kærlighed.

1 Joh 4,7-8.16

Hvordan kan disse vers hjælpe os til at forstå, hvordan vi oprindeligt blev skabt, og hvilken indvirkning det må have haft på den oprindelige enhed ved Skabelsen?

Gud er kærlighed, og fordi mennesker også kan elske – og på måder, som resten af skaberværket på jorden ikke kan – må det at være skabt i Guds billede indbefatte evnen til at elske. Men kærlighed kan kun eksistere i forhold til andre. Hvad det ellers måtte indbefatte at være skabt i Guds billede, må det indbefatte evnen til at elske og elske inderligt.

Syndefaldets følger

Følgerne af syndefaldet var enorme. Adams og Evas ulydighed startede ødelæggelsen af et harmonisk gensidigt afhængighedsforhold mellem alle livsformer. Og endnu værre, det startede den uenighed, strid og splittelse blandt mennesker, som eksisterer også i dag. Disharmonien viste sig øjeblikkeligt ved, at Adam og Eva forsøgte at give andre skylden for syndefaldet (1 Mos 3,12-13). Og det er kun blevet værre siden.

1 Mos 3,16-19;
4,1-15

Hvad i disse vers viser resultaterne af synd og dens følger for den harmoniske verden, Gud havde skabt?

Adams ulydighed blev kilden til mange begivenheder og følger, som med tiden ramte hele Guds skaberværk. Selv naturens verden begyndte at lide under syndens følger. Medmenneskelige forhold blev også påvirket. Kain og Abel, to brødre, som burde have elsket og vist omsorg for hinanden, blev uvenner, fordi den ene ønskede at følge sine egne selviske tilbøjeligheder i stedet for den måde, hvorpå Gud havde bedt dem om at tilbede. Denne fremmedgørelse førte til vold og død. Men Kains reaktion var mere rettet mod Gud end mod Abel. Han var vred på Gud (1 Mos 4,5), og den vrede førte til fjendtlighed over for Abel. Ulydighed ødelagde medmenneskelige forhold endnu mere.

"Herren så, at menneskenes ondskab var stor på jorden, og at alt, hvad de ville og planlagde dagen lang, kun var ondt" (1 Mos 6,5). Den ondskab førte til sidst til Syndfloden og den ufattelige ødelæggelse af Guds oprindelige skaberværk, som var en følge af over-svømmelsen. Men selv ikke da havde Gud opgivet menneskeheden; han frelste en rest, Noa og hans familie, til at begynde på ny.

Efter Syndfloden gav Gud et løfte til Noa og hans familie. Regnbuen på himlen skulle altid minde dem om Guds omsorg og løfter, om hans godhed og barmhjertighed (1 Mos 9,12-17; Es 54,7-10). Gud indstiftede en pagt med Noa og genindførte sin oprindelige plan om at have en forenet menneskelig familie, der var tro mod ham og hans ord.

Til at
tænke over

På hvilke måder fører synd til disharmoni? Hvilke valg kan du foretage for at genoprette harmoni blandt dem, der påvirkes af dine valg?

Endnu mere uenighed og adskillelse

1 Mos 11,1-9

Hvad skete her, som forstærkede problemet med adskillelse og uenighed?

De næste begivenheder, som Bibelen fortæller om efter Syndfloden, er opførelsen af Babelstårnet, forvirringen af sprog og spredningen af folkene, som indtil da havde talt et og samme sprog. Måske på grund af landets skønhed mellem floderne Eufrat og Tigris og på grund af den rige jord, havde nogle af Noas efterkommere besluttet at bygge en by og et højt tårn i Sinear, vore dages sydlige Irak (1 Mos 11,2).

Arkæologien har vist, at Mesopotamien var et tæt befolket område fra de tidligste tider. Blandt de folk, der boede der, var sumererne, som siges at være dem, der opfandt kunsten at skrive på lertavler. De byggede solide huse og var mestre i at producere smykker, værktøj og forskellige redskaber. Udgravninger har også afdækket mange tårnlignende templer, der var indviet til tilbedelse af forskellige guder.

De af Noas efterkommere, der slog sig ned i Sinear, glemte snart Noas Gud og det løfte, han havde givet om aldrig mere at ødelægge verden ved en oversvømmelse. Opførelsen af Babelstårnet var et vidnesbyrd om deres overlegne visdom og evner. Deres ønske om berømmelse og ry, om at "skabe [sig] et navn" (1 Mos 11,4), var et af motiverne for dette byggeprojekt. "Det var Guds hensigt, at mennesker skulle have bevaret enhed gennem den sande religions fællesskab. Da afgudsdyrkelse og flergudereri brød denne indre åndelige forbindelse, mistede de ikke alene religionens enhed, men også samhørighedens ånd. Et projekt som Babelstårnet, som ved hjælp af ydre ting skulle forsøge at bevare den indre enhed, der var gået tabt, kunne aldrig lykkes." (*The SDA Bible Commentary*, 1. bind s. 284-285).

Adams og Evas fald havde knust menneskenes enhed og Guds oprindelige plan. Det førte til forvirring med hensyn til tilbedelse, stor udbredelse af ondskab og umoral på hele jorden og i sidste ende til menneskehedens opdeling i mange forskellige kulturer, sprog og racer, som ofte har været på kant med hinanden lige siden.

Til at tænke over

Hvilke praktiske ting kan vi gøre for at være med til at hele opdelingen i raser, kulturer og sprog, som skader os også inden for kirken?

Abraham, Guds folks fader

De tre store monoteistiske religioner, jødedommen, kristendommen og islam, betragter Abraham som deres fader. For de kristne er denne forbindelse et åndeligt fællesskab. Da Abraham blev kaldet til at forlade sit land i Mesopotamien, fik han at vide, at "I dig skal alle jordens slægter velsignes" (1 Mos 12,3; se også 1 Mos 18,18; 22,18). Velsignelsen kom gennem Jesus.

Hebr 11,8-19
Rom 4,1-3
Gal 3,29

Hvilke sider ved Abrahams tro omtales i disse tekster, og hvilken forbindelse har de med tanken om kristen enhed? Hvad kan vi med andre ord finde i disse tekster, som kan hjælpe os i dag til bedre at forstå, hvad en afgørende del af kristen enhed bør være?

Som alle de troendes far giver Abraham os nogle af de grundlæggende elementer i kristen enhed. For det første udviste han lydighed. "I tro adlød Abraham kaldet til at bryde op og drage til et sted, som han skulle få i eje, og han drog af sted uden at vide, hvor han kom hen" (Hebr 11,8). For det andet fandt han håb i Guds løfter. "I tro slog han sig ned i det forjættede land som i et fremmed land og boede i telte sammen med Isak og Jakob, medarvingerne til det samme løfte; for han ventede på byen med de faste grundvolde, hvis bygmester og skaber er Gud" (Hebr 11,9-10). For det tredje troede han, at Gud ville give ham en søn, og at hans efterkommere en dag ville blive ligeså talrige som stjernerne. Og på grund af denne respons, retfærdiggjorde Gud ham ved tro (Rom 4,1-3). For det fjerde stoledede han på Guds frelsesplan. Den største prøve på Abrahams tro kom, da Gud bad ham om at ofre Isak på Morijabjerget (1 Mos 22,1-9; Hebr 11,17-19).

Det Gamle Testamente omtaler Abraham som Guds ven (2 Krøn 20,7; Es 41,8). Hans liv i tro, hans urokkelige lydighed og hans tillid til Guds løfter gør ham til et eksempel på, hvad vores kristenliv bør være i dag.

Til at tænke over

Tænk de næste par dage over dine handlinger og ord. Hvordan kan du forsøge at sikre dig, at alt, du siger og gør er et udtryk for din tro?

Guds udvalgte folk

Med Abrahams kald udvalgte Gud et folk, som skulle repræsentere ham over for verden. Kaldet og udvælgelsen var en kærligheds- og nådeshandling fra Guds side. Israel var central i Guds plan for genoprettelse efter den splittelse, syndefaldet havde forårsaget.

5 Mos 7,6-11

Hvorfor kaldte Gud Israel som sit folk? Hvorfor udvalgte han Abrahams efterkommere som sit folk?

Guds kærlighed til menneskene står centralt i udvælgelsen af Israel som hans folk. Gud indgik en pagt med Abraham og hans slægt for at bevare kundskaben om Gud gennem hans folk og for at gennemføre menneskehedens forløsning (Sl 67,3). Abrahams efterkommere havde intet at rose sig af, som kunne gøre dem fortjent til Guds kærlighed. "Det er ikke, fordi I er større end alle andre folk, at Herren fattede kærlighed til jer og udvalgte jer; for I er det mindste af alle folk" (5 Mos 7,7).

Mennesker ser på magt, visdom og selvtillid, når vi vælger ledere, men Gud bytter om på værdierne og vælger ikke de stærke og mægtige, men dem, der indser deres svaghed, dårskab og intethed, så ingen har noget at rose sig af for ham (1 Kor 1,26-31).

Men se alligevel på det privilegium, Israels folk havde: "Gud ønskede at gøre Israel til et prisværdigt og herligt folk. De fik tildelt enhver åndelig fordel. Gud nægtede dem intet, der kunne hjælpe at danne den karakter, der ville gøre dem til hans sande repræsentanter.

Deres lydighed mod Guds lov ville give dem en fremgang og velstand, som ville vække forundring blandt nationerne i verden. Han, som kunne give dem visdom og dygtighed til al slags kunstfærdigt arbejde, ville vedblive at være deres lærer og ville forædle og højne dem, når de adlød hans love. Hvis de var lydige, ville de også blive skånet for de sygdomme, som plagede andre folk, og blive velsignet med gode forstandsevner. Herrens herlighed, hans majestæt og kraft skulle åbenbares i alt, hvad der hørte til deres fremgang og velstand. De skulle være et rige af præster og fyrster. Gud udrustede dem med alt, hvad der krævedes, for at de kunne blive den største nation på jorden." (Ellen White, *Lys over hverdagen*, 2. bind, s. 88-89).

Til at
tænke over

Hvilke paralleller kan vi finde mellem det, Gud gjorde for det gamle Israel og det kald, han gav dem, og hvad han har gjort for os og det kald, han har givet os som syvendedags adventister? Del dit svar med klassen på sabbatten.

Til videre studium

Læs Ellen White, *Patriarker og profeter: "Skabelsen"*, s. 17-21 og "Abrahams kald", s. 62-65.

Guds oprindelige hensigt med at skabe mennesket ses også i oprettelsen af familien (1 Mos 2,21-24) og sabbatten. Sabbatten var tiltænkt hele menneskeheden. Det fremgår tydeligt af Jesu ord i Mark 2,27-28. Dens universelle karakter ses også i selve skabelsesberetningen, da Gud satte den syvende dag til side helt fra begyndelsen, før synden opstod i verden. Det var den dag, som Gud havde tænkt skulle minde Adams og Evas efterkommere om deres fælles forbindelse med ham og med hinanden. "Både sabbatten og familien blev indstiftet i Eden, og i Guds hensigt er de uløseligt knyttet til hinanden. På den dag, mere end på nogen anden, er det muligt for os at opleve Edens tilværelse. Det var Guds plan for familiemedlemmer, at de skulle være sammen i arbejde og studium, i tilbedelse og adspredelse. Faren skulle være familiens præst, og både far og mor skulle være børnenes lærere og venner." (Ellen White, *Child Guidance*, s. 535).

Spørgsmål
til drøftelse

- 1. Hvordan viser skabelsesberetningen den nærhed og intimitet, der skulle være mellem mand og hustru, når den fortæller, at kvinden blev skabt fra Adams side? Hvad siger det os om, hvorfor Gud i hele Bibelen bruger billedet på mand og hustru som et eksempel på den nærhed, han ønsker med sit folk?**
- 2. Selv om beretningen om Babelstårnet fortæller, at menneskenes etniske og sproglige forskellighed ikke var Guds oprindelige plan, hvordan kan vi hæve os over disse adskillelser i dag? Hvordan kan kirken opleve enhed og harmoni, selv om den består af mennesker fra mange nationer med så mange kulturer og sprog?**
- 3. Del nogle af de paralleller, I fandt mellem Guds kald af det gamle Israel og hans kald til os som syvendedags adventister. Hvad kan vi lære af dem, som kan hjælpe os til at være tro mod vores hellige kald i Kristus?**

Resume

Guds oprindelige plan ved Skabelsen var, at alle mennesker skulle leve sammen i harmoni og enhed som én familie. Vores første forældres ulydighed forårsagede en afbrydelse i Guds plan. Men Gud kaldte Abraham til at grundlægge et folk gennem hvem han kunne holde løftet i live om en genoprettelse, som kun kan findes i Kristus.

Aktiviteter og dialog

Guds Ord
og klassens
aktiviteter

- Med et nyt kvartal begynder nye muligheder for klassen. Emnet er enhed, og det kan være meget personligt. Vi skal studere enhed i lyset af en lang række bibelske tekster, men også forsøge at lære og anvende det, vi lærer, i vores dagligdag. Ved kvartalets begyndelse kan klassen fx:
  - Begynde at samle specifikke spørgsmål til de bibelske tekster, som man enten ikke får besvaret umiddelbart, eller som det kræver lidt ekstra studium at sætte sig ind i. Klassen kan så forberede svar til en senere anledning.
  - Prøve at notere sig nogle områder, hvor klassen, dens medlemmer eller menigheden har specifikt behov for at styrke enheden.
    - Som kvartalet skrider frem, kan man evt. sætte tid af til at drøfte disse specifikke praktiske områder.

Guds Ord

- Hvad karakteriserer Evas og Adams reaktion, da de blev afsløret?
  - Kan du/I finde eksempler på, at vi i dag reagerer på en tilsvarende måde?
  - Hvorfor gør vi det?

Uddybende
spørgsmål

- Drøft, på hvilke måder familielivet og sabbatten, institutioner fra Edens have, i dag kan være med til at styrke og fremelske enhed.
  - Hvilke faktorer gør, at familie ofte virker splittende, eller i det mindste ser ud til at skabe splittelse snarere end enhed?
- Kom med konkrete forslag til, hvordan din menigheds sabbatsaktiviteter evt. kan hjælpe med at bringe større enhed og fællesskab i menigheden.
  - Skabes enhed kun ved at lytte til det teologiske budskab?
  - Hvordan skaber vi rent praktisk større enhed i menigheden på tværs af
    - Generationer?
    - Forskellig kulturbaggrund?

Personligt
kristenliv

- Føler du stærkest enhed med menigheden eller med din familie?
- Eller for at være mere konkret: tænk for dig selv over, hvilke familiemedlemmer i din "storfamilie", altså ikke blot far, mor og børn, du føler dig stærkest knyttet til?
  - Er dit fællesskab med menigheden større eller mindre?
- Hvilke områder af din tilværelse afgør, om du føler enhed med familie, venner eller menighed?
  - Føler du enhed på nogle områder, men ikke på andre?

Til eftertanke

- Kender du medlemmerne af din menighed? Hvor ofte er du i personlig kontakt med nogle af dem i ugens løb? Taler I sammen om andet end de opgaver, som evt. skal løses i menigheden?

